

KOM(94) 4

DE EUROPÆISKE UNION
RÅDET

Bruxelles, den 11. marts 1994 (16.03)
(OR. f)

5543/94

RESTREINT

ENV 56

ORIGINAL

OVERSÆTTELSE AF SKRIVELSE

af 4. marts 1994

fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, underskrevet af
Ioannis PALEOKRASSAS, medlem

til formanden for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. forsl. nr.: 5543/94 ENV 56 KOM(94) 4 endelig udg.
94/0014 (SYN)

Vedr.: Forslag til Rådets direktiv om kontrol med risikoen for
større uheld med farlige stoffer

Hr. formand,

Hoslagt følger et forslag til Rådets direktiv om kontrol med risiko-
en for større uheld med farlige stoffer.

Formålet med dette forslag er at foretage en gennemgribende revision
af den gældende lovgivning for at forbedre gennemførelsesbestemmel-
serne, øge styringen af de menneskelige faktorer i større uheld og
indføre kontrol med fysisk planlægning. Det fremsættes på baggrund
af Rådets anmodning om en revision af direktiv 82/501/EØF (det
såkaldte Seveso-direktiv). Det foreslåede direktiv ophæver og træder
i stedet for Seveso-direktivet.

Da forslaget er baseret på artikel 130 S, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skal samarbejdsproceduren med Europa-Parlamentet anvendes, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg skal høres. Det forelægges også for Regionsudvalget til underretning.

Rådet bør fastlægge sin fælles holdning i september 1994. Med henblik herpå bør Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgive udtalelse i maj 1994.

(Høflighedsformel).

(sign.) I. PALEOKRASSAS

Bilag: dok. KOM(94) 4 endelig udg. 94/0014 (SYN)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 4 endelig udg.

Bruxelles, den 26.01.1994

94/0014 (SYN)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om kontrol med risikoen for
større uheld med farlige stoffer

(forelagt af Kommissionen)

REPORT OF THE BOARD OF DIRECTORS OF THE NATIONAL ASSOCIATION OF REALTORS

1964-1965

1964-1965

1964-1965

1964-1965
1964-1965
1964-1965
1964-1965

1964-1965

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

1. Baggrund for fællesskabspolitikken

Rådets direktiv (82/501/EØF) af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter⁽¹⁾ blev vedtaget som følge af en række uheld:

Flixborough i 1974, Beek i 1975 og Seveso og Manfredonia i 1976. Medlemsstaternes indsats til kontrol med industrielle risici havde indtil da været yderst spredt. Der var endvidere behov for foranstaltninger på EF-plan for at sikre, at problemet blev behandlet ens i alle medlemsstaterne.

Direktivet sikrede, at alle medlemsstaterne indførte love på dette område i overensstemmelse med direktivets målsætninger, og at myndighederne indførte procedurer til at gennemføre direktivets bestemmelser. De mere detaljerede krav i direktivet vedrørte forebyggelse, beredskab og nødforanstaltninger i forbindelse med større uheld, som havde konsekvenser for mennesker og miljø både inden for og uden for de pågældende virksomheder.

Rådets resolution om Fællesskabets fjerde handlingsprogram på miljøområdet⁽²⁾ slår til lyd for en mere effektiv gennemførelse af direktivet, øget udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og en revision af direktivet, herunder eventuelt udvidelse af dets anvendelsesområde.

Rådet opfordrede den 24. november 1986⁽³⁾ Kommissionen til at gennemgå Fællesskabets foranstaltninger til forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne heraf og, om nødvendigt, til at fremsætte passende forslag.

I forbindelse med vedtagelsen af den første ændring af ovennævnte direktiv⁽⁴⁾ bekræftede Kommissionen, at den ville foreslå en gennemgribende revision af bilag I, II og III.

Ved vedtagelsen af den anden ændring af direktivet (82/501/EØF) den 24. november 1988⁽⁵⁾ anmodede Rådet i sin ledsagende erklæring Kommissionen om at foretage en fornyet gennemgang af direktivet, navnlig bilagene.

-
- (1) EFT nr. L 230 af 5.8.1982, s. 1.
 - (2) EFT nr. C 328 af 7.12.1987, s. 3.
 - (3) 1121. samling i Rådet (miljø).
 - (4) EFT nr. L 85 af 28.3.1987, s. 36.
 - (5) EFT nr. L 336 af 7.12.1988, s. 14.

I resolutionen af 16. oktober 1989⁽⁶⁾ om retningslinjer for forebyggelse af tekniske katastrofer og naturkatastrofer opfordrede Rådet Kommissionen til at overveje muligheden for at lade direktivet omfatte kontrol med fysisk planlægning, navnlig under hensyntagen til konsekvenserne af Bhopalulykken, og mulighederne for at nå til gensidig forståelse og harmonisering af medlemsstaternes principper og praksis med hensyn til sikkerhedsrapporter.

I det 5. handlingsprogram på miljøområdet "Mod en bæredygtig udvikling program for Det Europæiske Fællesskabs politik og handling inden for miljø og bæredygtig udvikling"⁽⁷⁾ foreslås det, at programmet for perioden 1993-2000 indeholder to generelle principper, der også vedrører kontrol med industrielle risici:

- medvirken fra alle samfundsniveauer på grundlag af fælles ansvar og
- en forbedring i samarbejdsprocedurerne mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre, at Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet gennemføres mere effektivt.

2. Behovet for indsats på fællesskabsplan

2.1. Hvilke målsætninger har den planlagte foranstaltning i forhold til Fællesskabets forpligtelser?

Målet med dette forslag er at forbedre effektiviteten af den gældende lovramme for forebyggelse af større uheld og således sikre et højere beskyttelsesniveau for mennesker og miljø. For at nå dette mål søger forslaget at erstatte direktiv 82/501/EØF med et nyt direktiv, der viderefører de væsentlige principper i det gældende direktiv, men som ligeledes medtager yderligere foranstaltninger, der afspejler den fremherskende gode praksis inden for risikostyring samt bestemmelser til at gøre gennemførelsen mere effektiv.

Bestemmelserne i det oprindelige direktiv har givet gode resultater, navnlig med hensyn til de tekniske aspekter af forebyggelse, beredskab og nødforanstaltninger. Ikke desto mindre er der siden direktivets vedtagelse indtruffet over 130 større uheld i Fællesskabet og mange flere rundt omkring i verden.

Det primære behov, da det oprindelige direktiv blev vedtaget, var at anspore medlemsstaterne til at gøre en indsats vedrørende de grundlæggende aspekter af risikostyring omkring større uheld. Formålet med dette forslag er at udbygge denne politik i lyset af erfaringer og fremskridt og give midlerne og vejledningen til en mere konsekvent gennemførelse af direktivet.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 273 af 26.10.1989, s. 1.

⁽⁷⁾ KOM(92) 23 endelig udg.

Forslaget bidrager til at gennemføre traktatens artikel 130 R, der indeholder bestemmelser om Fællesskabets rolle i miljøbeskyttelsen; det drejer sig navnlig om bevarelse og beskyttelse af miljøkvaliteten og beskyttelse af menneskers sundhed. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Det sigter mod et højt beskyttelsesniveau og tager hensyn til de forskellige forhold i Fællesskabets forskellige områder.

2.2. Har Fællesskabet enekompetence vedrørende den planlagte indsats eller deles den med medlemsstaterne?

Den planlagte foranstaltning falder ikke ind under Fællesskabets enekompetence. Forslaget overholder imidlertid nærhedsprincippet i traktatens artikel 3b. I teksten foreslås de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge større uheld, dvs. dem der potentielt kan få betydelige og vidtrækkende virkninger; mindre uheld kun med begrænsede lokale virkninger er ikke omfattet. De vigtigste overordnede bestemmelser vedrørende kontrollen med risikoen for større uheld er defineret på fællesskabsplan, men valg af midler til at gennemføre disse bestemmelser er overladt til de relevante nationale og lokale myndigheder i medlemsstaterne.

2.3. Hvad er problemets EF-dimension? Hvilken løsning har hidtil været anvendt?

Forslaget drejer sig hovedsageligt om at forebygge uheld der forekommer sjældent, men som har alvorlige følger. Større uheld såsom Seveso, Flixborough og i nyere tid Bhopal og Basel har vist, at omkostningerne både økonomisk og miljømæssigt af blot et sådant større uheld er betydelige, ikke blot for den pågældende industrivirksomhed, men ligeledes for landets myndigheder og i videre forstand på internationalt plan. Uheld på de pågældende virksomheder kan være så alvorlige, at de får grænseoverskridende følger og derfor berører miljøet i nabostater.

Det er ofte vanskeligt at vurdere de faktiske omkostninger ved den type uheld, dette direktiv drejer sig om. Beregningerne skal bl.a. tage hensyn til tab af menneskeliv, langtidsskader på menneskets helbred og miljøet, skader på fast ejendom, produktionstab, tab af muligheder for fritidsaktiviteter, omkostningerne ved bekæmpelsesindsatsen og afhjælpende foranstaltninger. Ikke desto mindre er der blevet foretaget skøn over omkostninger i forbindelse med nogle af de vigtigste uheld. Tab af fast ejendom alene i forbindelse med de 3 største uheld, der har ligget til grund for EU-politikken er blevet anslået til (i 1989-priser):

Flixborough-eksplosionen	(UK - 1974)	110 mio ECU
Seveso-eksplosionen	(Italien - 1976)	72 mio ECU
Basel-lagerbranden	(Schweiz - 1986)	>26 mio ECU.

Der findes risikobetonede virksomheder i alle medlemsstater. Tallene nedenfor, der er de seneste Kommissionen har, repræsenterer det antal virksomheder, der dækkes af de strengere krav i direktiv 82/501/EØF, som skal forelægge en detaljeret sikkerhedsrapport.

Der foreligger kun begrænsede oplysninger fra medlemsstaterne om den nuværende status i gennemførelsen af Rådets direktiv 82/501/EØF, som ændret. Dette skyldes hovedsageligt, at Kommissionen ikke har haft tilstrækkelige beføjelser til at kræve de oplysninger, der behøves til effektivt at overvåge den praktiske gennemførelse af direktivet. Denne mangel er udbedret i det nye forslag.

I det følgende gives en oversigt over omsætningen af direktiv 82/501/EØF (som ændret) til national lovgivning.

BELGIEN

Anden ændring til Rådets direktiv 82/501/EØF, direktiv 88/610/EØF, er blevet omsat til belgisk lov ved kongeligt dekret af 7. februar 1990 og 16. maj 1990. Ved udgangen af 1992 var i alt 87 virksomheder omfattet af bestemmelser truffet i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF, som ændret. Der er gennemført offentlige oplysningskampagner.

DANMARK

Anden ændring er omsat til dansk lovgivning i medfør af bekendtgørelse nr. 520 af 5. juli 1990. De oplysninger, der forelå for tiden frem til juni 1993, viser, at 38 virksomheder var omfattet af det ændrede direktiv.

FRANKRIG

Anden ændring er omsat til fransk lovgivning ved en bekendtgørelse. Der er allerede fri adgang til oplysninger, og offentligheden har adgang til sikkerhedsrapporterne med undtagelse af visse fortrolige oplysninger. Af oplysninger modtaget indtil juni 1993 fremgår det, at 377 virksomheder var omfattet af bestemmelserne i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF, herunder de virksomheder, der kom med som følge af anden ændring.

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

Anden ændring er omsat til tysk lovgivning ved den ændrede udgave af den 12. betænkning om gennemførelse af Forbundsrepublikkens lov om emissionsbekæmpelse (betænkning om uheldsrisici) af 20. september 1991. Omtrentlige oplysninger for tiden frem til juli 1990 viste, at 283 virksomheder var omfattet af bestemmelserne i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF. Siden gennemførelsen af anden ændring og Tysklands forening er der ikke fremkommet nye oplysninger.

GRÆKENLAND

Der foreligger ingen nye oplysninger om omsætningen til græsk lov af anden ændring. De oplysninger, der forelå frem til udgangen af 1992, viser, at 34 virksomheder var omfattet af bestemmelserne i artikel 5 i direktiv 82/501/EØF.

IRLAND

Omsætningen af den anden ændring blev fuldført i januar 1992. Oplysninger fra slutningen af 1992 viser, at 20 virksomheder var omfattet af bestemmelserne i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF (som ændret).

ITALIEN

Omsætningen til italiensk lov af anden ændring har været under forberedelse i nogen tid, men der er ingen nye oplysninger. Efter de oplysninger, Kommissionen havde modtaget ved udgangen af 1992, var 329 virksomheder omfattet af artikel 5 i direktiv 82/501/EØF.

LUXEMBOURG

Anden ændring er omsat til luxembourgsk lovgivning ved en forordning af 19. juli 1991. Efter de oplysninger, der er modtaget for tiden frem til udgangen af 1992, var 4 virksomheder omfattet af artikel 5 i direktiv 82/501/EØF. Ingen yderligere virksomheder er blevet anmeldt som følge af anden ændring.

NEDERLANDENE

Anden ændring er omsat til nederlandsk lovgivning ved ændringer i bekendtgørelser og vejledninger udstedt til lokale og regionale myndigheder. Oplysningerne frem til udgangen af juli 1990 viser, at 79 virksomheder var omfattet af artikel 5 i direktiv 82/501/EØF. Der foreligger ingen oplysninger om, hvor mange yderligere virksomheder der omfattes som følge af anden ændring.

PORTUGAL

Omsætningen til portugisisk lovgivning af anden ændring er påbegyndt. Oplysninger for tiden frem til udgangen af 1992 viser, at 45 virksomheder var omfattet af artikel 5 i direktiv 82/501/EØF. Der foreligger ingen senere oplysninger.

SPANIEN

Omsætningen til spansk lov af anden ændring er sket ved kongeligt dekret 952/1990. Oplysningerne for tiden frem til udgangen af 1992 viser, at ca. 270 virksomheder var omfattet af artikel 5 i direktiv 82/501/EØF.

DET FORENEDE KONGERIGE

Omsætningen til britisk lovgivning af anden ændring blev fuldført ved forordningerne fra 1990 om kontrol med risikoen for større uheld (ændring), som trådte i kraft den 31. december 1990. Oplysninger for tiden frem til udgangen af 1992 viste, at 298 virksomheder var omfattet af artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF (som ændret).

I øjeblikket omfattes risikoen for større uheld i disse virksomheder af gennemførelsen af direktiv 82/501/EØF suppleret med andre bestemmelser, der er indført på medlemsstaternes initiativ.

Det fremstår klart fra de oplysninger, medlemsstaterne frivilligt har givet, drøftelser i udvalget af ansvarlige myndigheder samt andre studier, at fordi det oprindelige direktiv var et rammedirektiv resulterede det i forskellige fremgangsmåder med uacceptable forskelle medlemsstaterne imellem i beskyttelsesniveauet for menneske og miljø mod risikoen for større uheld.

Forhold, hvor dette var tilfældet, omfatter indholdet af sikkerhedsrapporterne (og de ansvarlige myndigheders reaktion på modtagelse heraf) og den indførte tilsynsordning vedrørende risikobetonede virksomheder.

Katastrofen i Bhopal bekræftede for alle, der beskæftiger sig med kontrol af større uheld, de farer for mennesker og miljø, der ligger i at industrivirksomhederne er placeret i nærheden af sårbare områder. Det foranledigede, at Rådet vedtog en resolution i 1989, hvori det bad Kommissionen om at finde måder, hvorpå kontrol af arealanvendelsen kunne indgå i direktivet. En række undersøgelser af fysisk planlægning i de forskellige medlemsstater og rundt omkring i verden har vist, at specifikke arealanvendelsesforanstaltninger er berettigede, også ud fra en rent økonomisk synsvinkel, fordi de forhindrer alvorlige uheld med de deraf følgende voldsomme sociale og industrielle omkostninger.

Det langsigtede mål med fysisk planlægning er naturligvis at skabe afstand mellem risikoområder og beboede områder eller sårbare miljøer. Den industrielle vækst i Europa har medført, at virksomhederne mange steder ligger tæt ved disse sårbare områder. Nogle medlemsstater har lovgivning om fysisk planlægning. De anvender en række forskellige måder at behandle problemet på, og dette forslag søger netop at mindske disse forskelle ved at koncentrere sig om de fælles træk, der findes i medlemsstaternes nuværende krav, planlægning og udveksling af oplysninger. Dette støttes med en bestemmelse om, at der om nødvendigt udvikles retningslinjer på fællesskabsplan.

Analyse af de større uheld, der er rapporteret i Fællesskabet viser, at grunden i de fleste (90%) tilfælde har været ledelsesfejl. De kan konkret vise sig som simple mangler i organisationen, utilstrækkelig uddannelse, eller simpelthen manglende hensyntagen til muligheden for menneskelige fejl.

Det gældende direktiv er koncentreret om de tekniske aspekter af risikostyring og behandler ikke på hensigtsmæssig måde spørgsmålene om ledelse og menneskelige faktorer. Dette aspekt afspejles i medlemsstaternes lovgivning på dette område.

I dette forslag tages der derfor større hensyn til ledelsessystemer og menneskelige faktorer. De vigtigste ændringer i forhold til tidligere har tilknytning til det nye princip med en forebyggelsesplan for større uheld for alle virksomheder, der er omfattet af direktivet. Denne plan er nu grundlaget for kravene til virksomheder, hvor den nedre tærskel overskrides, og er udbygget med et krav om, at der indføres ledelsessystemer, hvorved de risici for større uheld, ejeren har klarlagt, kan kontrolleres.

Et nøglekrav i forslaget, som i det gældende direktiv, er kravet om udarbejdelse af de større virksomheder der omfattes af forslaget, af en sikkerhedsrapport og dennes forelæggelse for de ansvarlige myndigheder. Denne skal imidlertid desuden omfatte aspekter af ledelsessystemer og virksomhedens organisation.

Baseret på medlemsstaternes erfaring er rapportens indhold blevet klarere defineret, medens forelæggelsen heraf er gjort mere fleksibel for at tage højde for de forskellige industrityper, der udover direktivet også er omfattet af anden lovgivning, som måske kræver tilsvarende oplysninger forelagt myndighederne i medlemsstaterne. Ejeren vil nu kunne forelægge sikkerhedsrapporten i den form, der er mest velegnet for den pågældende virksomhed, bl.a. ved at kombinere andre rapporter eller dele af andre rapporter. Det er dog en forudsætning, at der gives en klar beskrivelse af virksomheden, og at rapportens målsætninger opfyldes.

Grundelementet i Fællesskabets miljøpolitik er oplysning af offentligheden så den både kan forstå og om nødvendigt påvirke selskabers indsats og ydeevne. Det nugældende direktiv bidrager egentlig ikke aktivt hertil. Bestemmelserne om oplysning er begrænset til "skal underrettes" i tilfælde af et større uheld. Denne mangel udbedres i det nuværende forslag ved at kræve, at sikkerhedsrapporten gøres tilgængelig for offentligheden. Offentligheden har endvidere adgang til at deltage i relevante procedurer og drøftelser om virksomhedsplacering og arealanvendelse og i myndighedernes kontrolforanstaltninger. Dog erkendes behovet for at hemmeligholde visse oplysninger på samme måde som i direktiv 90/313/EØF⁽⁸⁾.

Forslaget tager højde for, at der i de forskellige lande findes forskellige tilsynsordninger, ved at indføre klarere opgaver for myndighedernes tilsynsordning, suppleret med nye opgaver og beføjelser til om nødvendigt at forbyde virksomheder samt minimumskrav for selve tilsynene.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 158 af 23.6.1990, s. 56.

Det nuværende direktiv 82/501/EØF indeholder ikke nogen specifik procedure for udvikling af de foreskrevne kontrolforanstaltninger eller harmonisering af kriterierne for direktivets nøgleforskrifter. Dette udbedres i det nye forslag ved, at der er mulighed for at opstille EF-krav eller generelle retningslinjer for de vigtigste dele af kontrolsystemet. Disse krav eller retningslinjer kan udvikles af Kommissionen bistøttet af et udvalg bestående af medlemsstaternes repræsentanter. Den foreslåede procedure skal om nødvendigt resultere i bedre harmonisering på et højt beskyttelsesniveau.

Undersøgelser, som Kommissionen har foretaget viser, at kun 47% af de kemikalier, der i øjeblikket er anført i bilag III til direktivet, anvendes i Fællesskabets industrier, der omfattes af direktivet. Ændringer i industriprocesser har resulteret i behovet for på ny at undersøge behovet for lister over specifikke industriaktiviteter og kemikalier som anvendelsesgrundlag. Et sådant system er usmidigt, idet det både omfatter fjernelse af overflødige processer og kemikalier og indførelse af nye. Anvendelsen af en specifik liste over industrier og udelukkelse af andre med lignende potentielle farer er ikke berettiget hverken teknisk eller politisk.

Anvendelsesmetoden i det foreslåede nye direktiv er derfor blevet ændret til at bestemmelserne skal anvendes, hvor der er farlige stoffer til stede i tilstrækkelige mængder til at skabe risiko for større uheld. Det er en mere fleksibel metode som samtidig fjerner enhver forvridning. De øvrige undtagelser gælder kun for områder, hvor de gældende lovbestemmelser svarer til det nuværende forslag, eller hvor den pågældende industri har særlige problemer eller behov, for så vidt angår kontrol med større ulykker (f.eks. i tilfælde af rørledninger, transport- og udvindingsindustrier).

2.4. Hvilken løsning er den mest effektive, når medlemsstaternes og Fællesskabets midler sammenlignes?

Industrien er udsat for pres fra forskellige sider, for at den skal forbedre sit miljøniveau og bekæmpe de farer og risici, den uundgåeligt forårsager. Disse pres omfatter industriens egen ansvarsfølelse (som illustreret ved den kemiske industris "Responsible Care Programme") samt en lang række berørte, der har noget på spil, såsom f.eks. ansatte, naboer, kunder, leverandører, aktionærer og finansfolk. I de seneste år er navnlig forsikringsindustrien begyndt at spille en mere aktiv og indflydelsesrig rolle på dette område.

Presset fra sådanne kilder er ikke ens overalt i Europa og er i sig selv ikke nok til at berolige offentligheden på dette område. Berørte kredse giver ofte aktivt udtryk for deres bevidstgørelse ved at kræve mere lovgivning og mere effektiv gennemførelse af gældende lovgivning.

For så vidt angår større uheld, er den mest effektive løsning en indsats på EF-plan. Kun Fællesskabet kan ændre den hidtil anvendte fremgangsmåde ved at ændre og supplere den gældende lovgivning for industririsiko, navnlig ved at understrege forebyggelse af større uheld gennem en mere aktiv ledelsesordning og organisation i de pågældende virksomheder og ved opstilling af fællesskabskriterier for de vigtigste aspekter af kontrolordningen. Rådet har givet sin tilslutning til denne fremgangsmåde i adskillige resolutioner, som indledte denne revision (jf. ovenfor), ved at anmode Kommissionen om at ændre direktiv 82/501/EØF på behørig vis og gøre gennemførelsen mere effektiv.

- 2.5. Hvad er merværdien ved den planlagte foranstaltning for Fællesskabet, og hvad ville omkostningerne være ved ikke at gøre noget?

Den planlagte foranstaltning i forslaget er yderligere at forbedre ordningerne i industrien og hos de ansvarlige myndigheder for kontrol med risikoen for større uheld og således reducere sandsynligheden for, at de opstår, og hvor de opstår, minimere følgerne for mennesker og miljø. Det søger ligeledes at forenkle direktivets anvendelseskriterier og gøre det mere smidigt i forhold til en industri, der er i stadig ændring. Lykkes dette ikke, ville det resultere i beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne, der er uacceptabelt forskellige, og det ville betyde, at principperne for bedste risikoforvaltning ikke anvendes ens overalt i Fællesskabet.

- 2.6. Hvilke aktionsmulighederne har Fællesskabet (henstilling, finansiel støtte, lovgivning osv.)?

For at ændre eller ophæve et gældende direktiv er det nødvendigt med lovgivning på fællesskabsplan.

- 2.7. Er det nødvendigt med ensartede lovbestemmelser, eller er det nok med et direktiv, der fastsætter de overordnede målsætninger, der overlader den detaljerede gennemførelse til medlemsstaterne?

Initiativet til revisionen af direktiv 82/501/EØF grunder (bl.a.) i betænkelighederne om, hvorvidt dets gennemførelse var effektiv. Principperne om subsidiaritet og forholdsmæssighed peger imidlertid på, at et ændret direktiv er at foretrække for en forordning.

Disse principper er blevet fulgt overalt i forslaget:

- forslaget fastlægger målsætningerne og om nødvendigt de nødvendige krav for harmonisering for at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet, medens den praktiske gennemførelse bibeholdes på et passende lavt niveau, der er tilpasset nationale forhold
- det angives klart, hvilke målsætninger der skal nås, og hvilke spørgsmål der skal behandles, for så vidt angår sikkerhedsrapporter, beredskabsplanlægning og kontrolsystemer, medens ansvaret for den praktiske gennemførelse forbliver på det lavest passende niveau

- den konkrete gennemførelse og administration af bestemmelserne overlades til de nationale eller lokale instanser. Sikkerhedsrapporter udfærdiges af ejeren og vurderes af den ansvarlige myndighed, beredskabsplaner udarbejdes af ejeren eller den lokale myndighed og vurderes af den ansvarlige myndighed, og informering af offentligheden er de lokale myndigheders ansvar.

3. Situationen på internationalt plan

Kommissionen og medlemsstaterne har deltaget aktivt i mange internationale fora, herunder OECD, Kommissionen for Rhinen, Den Internationale Arbejdsorganisation og De Forenede Nationer, der udarbejder kodeks, konventioner og rekommandationer vedrørende kontrol med større uheld. I alle disse fora har Rådets direktiv af 24. juni 1992 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter været et vigtigt udgangspunkt såvel som de forslag, der kom frem ved revisionen af det pågældende direktiv. For imidlertid at forblive i forreste linje i udviklingen inden for kontrol med industririsici må Fællesskabet nu ajourføre direktivet for at tage hensyn til medlemsstaternes erfaringer med gennemførelse af direktiv 82/501/EØF og andre udviklinger både internationalt og i Fællesskabet inden for forvaltning af risikoen for større uheld.

De mest aktive internationale fora på området har været De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europta (UN/ECE), Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD).

I 1992 fuldførte UN/ECE arbejdet med en konvention, der blev undertegnet i Helsingfors, om større grænseoverskridende uheld. Konventionen begrænser ikke anvendelsen af strengere foranstaltninger, som signatarerne måtte træffe, men den omfatter dog bl.a. fysisk planlægning og større vægt lagt på systemer til sikkerhedsstyring (hvilket alt sammen er omfattet af tilsvarende bestemmelse i nærværende forslag).

ILO offentliggjorde i 1991 en kodeks om større uheld. Medlemsstaterne og Kommissionen blev ligeledes involveret i høringer omkring forhandling af en foreslået konvention, der blev vedtaget i juni 1993. Konventionen dækker rørledninger og udvindingsindustrier, som ikke omfattes af nærværende forslag.

OECD har for nylig færdiggjort et arbejdsprojekt om større uheld; det omfatter offentliggørelse af en række miljømonografier udarbejdet i tilknytning til workshops og vedtagelse af en rekommandation. Kommissionen og medlemsstaterne har deltaget aktivt i dette program. Af emner kan nævnes "de menneskelige faktoreres rolle i anlægsdriften", "god ledelsespraksis", "oplysning af offentligheden og arbejdstagernes rolle ved forebyggelse og ved nødforanstaltninger i tilfælde af uheld" og "myndighedernes rolle i forebyggelse af større uheld og inden for fysisk planlægning under hensyntagen til større risiko for uheld". Resultater af dette arbejde er medtaget i nærværende forslag, navnlig aspekterne vedrørende ledelsessystemer og menneskelige faktorer.

USA, Canada, Sverige og Japan har været særlig aktive i disse fora, navnlig i OECD, og har alle vedtaget at indføre procedurer til kontrol med større uheld baseret på de ideer, der er givet udtryk for i de forskellige dokumenter. Lovgivningen i de nordiske lande kan sammenlignes med det nuværende rådsdirektiv 82/501/EØF, medens lovreguleringen traditionelt er lempeligere i USA, Canada og Japan - skønt USA for nylig foreslog føderale lovreguleringer moduleret efter direktiv 82/501/EØF. Mange af landene i Østeuropa med overgangsøkonomi har ligeledes brugt fællesskabsrammen ved udarbejdelse af forslag vedrørende kontrol med større uheld.

HØRING VEDRØRENDE DEN FORESLÅEDE REVISION

Kommissionen har hørt følgende instanser under udarbejdelsen af forslaget: Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, nedsat ved Rådets afgørelse 74/325/EØF⁽⁹⁾, Det Stående Udvalg for Bedriftssikkerhed og Sundhedsbeskyttelse inden for Stenkulminedriften og Anden Mineraludvindende Virksomhed, nedsat ved Rådets afgørelse 74/326/EØF⁽¹⁰⁾, Det Europæiske Råd for Sammenslutninger af Kemiske Industrier (CEFIC), The Oil Companies' European Organization for Environmental and Health Protection (CONCAWE), The Oil Industry International Exploration and Production Forum (E&P FORUM), Den Europæiske Flaskegasforening (AEGPL), Sammenslutningen af Gasindustrier i Fællesmarkedslandene (MARCOGAZ), European Federation of Chemical Trade (FECC), European Petroleum Industry Association (AUROPIA), European Industrial Gases Association (EIGA), International Group of National Associations of Manufacturers of Agrochemical Products (GIFDAP), EUROMETAUX, Federation of European Explosives Manufacturers (FEEM), The European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), The European Crop Protection Association (ECPA), European Trade Union Technical Bureau for Health and Safety og Det Europæiske Fagforeningsinstitut (ETUI).

Alle de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne har deltaget i tilbundsgående drøftelser på fem møder for de nationale eksperter og i de to særlige arbejdsgrupper, som skulle udforme bilaget og ordningen for uheldsrapportering.

RETSGRUNDLAG

Retsgrundlaget for det foreslåede direktiv er artikel 130 S, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union. Hovedformålet er at sikre høje beskyttelsesniveauer overalt i Fællesskabet ved forebyggelse af større uheld med farlige stoffer og således bevare og beskytte miljøkvaliteten og menneskets sundhed. Medlemsstaternes gennemførelse af direktivet kan ligeledes få følger for konkurrencebetingelserne inden for Fællesskabet; disse aspekter er af sekundær betydning, men er ligeledes blevet behandlet i forslaget.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 185 af 9.7.1974, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 185 af 9.7.1974, s. 18.

Siden vedtagelsen af Rådets direktiv 82/501/EØF og ændringerne hertil, er der blevet vedtaget adskillige direktiver under artikel 118 A, bl.a. Rådets direktiv 89/391/EØF⁽¹¹⁾ om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Selv om bestemmelserne i Rådets direktiv 82/501/EØF ikke blev ændret ved 89/391/EØF, supplerer bestemmelserne i disse forskellige direktiver bestemmelserne om styring af risici for større uheld. Eftersom kontrollen med større uheld er meget indviklet, kan den kun klares ved en integreret fremgangsmåde, der både omfatter miljøet og mennesker, inden for og uden for virksomheden, så for at vise det supplerende element i disse forslag, henvises der til direktiver, der er vedtaget under artikel 118 A.

Nogle af de virksomheder, der omfattes af dette forslag, vil ligeledes falde ind under det foreslåede direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹²⁾ og direktiv 85/337/EØF⁽¹³⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Der er dog ikke af den grund nogen årsag til konflikt med dette forslag, da de har forskellige målsætninger.

Det foreslåede direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening vedrører emissioner fra anlægs normale drift. Dette burde modstilles nærværende forslag, som drejer sig om de ekstra emissioner, der opstår under en ukontrolleret hændelse. Direktiv 85/337/EØF gælder for en lang række projekter; for så vidt angår virksomheder, der omfattes af dette forslag, gælder det vurdering af sandsynlige miljøvirkninger ved en planlagt virksomhed og offentlig deltagelse i beslutningstagningsprocessen. Medens et anlægs sikkerhed kunne være relevant, er det pågældende direktivs formål at afgøre, om projektet skal gennemføres. Nærværende forslag bliver kun aktuelt, når først den beslutning er truffet.

Det er imidlertid erkendt, at - på trods af disse to instrumenters forskellige målsætninger - nogle af dokumenterne (eller dele heraf) der udarbejdes for at overholde dem, ligeledes kunne være relevante for den sikkerhedsrapport, der kræves i det foreslåede direktiv. For at undgå unødigt dobbeltarbejde under sådanne omstændigheder, tillades det, at sådanne dokumenter anvendes til sikkerhedsrapporten.

GENNEMGANG AF DE FORSKELLIGE ARTIKLER

Artikel 1 og 2

Direktivets anvendelsesområde og dets målsætninger.

Direktivet gælder alle virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i mængder over en vis grænse fastsat i bilag 1. Kravene vedrørende mindre virksomheder er omfattet af kolonne 2 i del 1 og 2 af bilag 1. Krav vedrørende større virksomheder er omfattet af kolonne 3 i del 1 og 2 i bilag 1.

(11) EFT nr. L 183 af 29.6.1989, s. 1.

(12) KOM(93) 423 endelig udg.

(13) EFT nr. L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Artikel 3

Artiklen indeholder definitioner på de vigtigste udtryk i direktivet, dog kun de udtryk, der anvendes i en særlig betydning.

Virksomhed

Hermed menes hele det område, som kontrolleres af en ejer, og for hvilket direktivet gælder. Det omfatter ikke kun de anlæg og lagerområder, hvor der er farlige stoffer til stede, men også alle andre aktiviteter på stedet. Dette er et vigtigt punkt i direktivets anvendelse; hermed erkendes det nemlig, at alle aspekter af en virksomhed kan berøres af eller være medvirkende til et større uheld. Det er navnlig vigtigt at betragte virksomheden som et hele for at fremme god ledelsespraksis og en integreret tilgang til kontrollen med større uheld.

Anlæg og oplagring

Hermed menes det anlæg eller udstyr i en virksomhed, der anvendes til forarbejdning af farlige stoffer, og som, sammen med lagerområderne til opbevaring af farlige stoffer, er det sted, hvor der kan indtræffe større uheld. Det er derfor det område, som ejeren skal give nøjagtige oplysninger om.

Ejer

Den person eller det foretagende, der står for virksomheden, og som derfor har ansvaret for, at direktivet opfyldes.

Farligt stof

Et farligt stof defineres som ethvert stof, der er til stede i virksomhedsområdet, herunder stoffer, der kan dannes i forbindelse med et uheld, og som er opført enten i del 1 i bilag 1, eller som opfylder kriterierne i del 2 i bilag 1. I dette direktiv omfatter definitionen også blandinger og præparater.

Større uheld

Et større uheld er den type hændelser, forslaget tager sigte på at kontrollere. Definitionen er den samme som i Rådets direktiv 82/501/EØF.

Potentielle og reelle farer

Disse udtryk finder hyppig anvendelse på mange felter inden for kontrol med større uheld. De anvendes ofte på en måde, som har forårsaget forvirring og misforståelser. Ved at opstille enkle definitioner, baseret på de definitioner, der anvendes af Institute of Chemical Engineers, kan der på konsekvent måde udvikles harmoniserede EF-krav.

Artikel 4

Denne artikel indeholder undtagelsesbestemmelserne. Undtagelsen af militære anlæg bevares fra det nugældende direktiv 82/501/EØF, medens udelukkelsen af farer som følge af ioniserende stråling er omformuleret ud fra den kendsgerning, at disse farer omfattes af særlig lovgivning. Skønt de resterende undtagelser hver dækker områder, der indebærer mulighed for større uheld, kan de ikke uden videre placeres inden for rammerne af dette forslag, fordi særlige behov eller farer gør sig gældende.

Artikel 5

Denne artikel gentager de nuværende krav i artikel 3 i Rådets direktiv 82/501/EØF.

For virksomheder med flere ejere skal ejerne samarbejde for at opfylde direktivets krav.

Artikel 6

Med denne artikel indføres princippet med planer for forebyggelse af større uheld for alle virksomheder, hvor der er stoffer til stede i mængder, der overskrider den første tærskelmængde, anført i bilag 1, del 1 og 2, kolonne 2. Forebyggelsesplanen er et ledelsesværktøj, der skal sikre, at ejerne tager hensyn til risikoen for større uheld og indfører passende ledelsessystemer. Forebyggelsesplanen skal indeholde ejernes generelle mål og specifikke målsætninger og sikre, at disse revideres regelmæssigt.

Ejere af virksomheder, der omfattes af denne artikel, skal endvidere anmelde virksomhederne til myndighederne med angivelse af grundlæggende oplysninger, så som navn, adresse, tilstedeværende farlige stoffer osv. Dette skal give myndighederne mulighed for at forvalte deres tilsynsprogrammer mere effektivt, indkredse mulige dominovirkninger og overvåge ejernes gennemførelse af planerne.

Artikel 7

Med denne artikel ajourføres kravet i artikel 4 i Rådets direktiv 82/501/EØF, idet det tilpasses det nuværende forslag, navnlig forebyggelsesplanen. Forslaget indeholder ikke de tidligere krav til uddannelse af arbejdstagerne og beskyttelsesudstyr, eftersom disse aspekter nu omfattes af Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, og de heraf afledte direktiver.

Artikel 8

Denne artikel vedrører de såkaldte dominovirkninger. Myndighederne skal identificere virksomheder, som ligger så tæt sammen, at det øger sandsynligheden for og/eller konsekvenserne af et større uheld. Myndighederne skal handle på grundlag af de oplysninger, der fremlægges af ejerne. Bestemmelserne i artikel 9 gælder for alle de virksomheder, der er identificeret i henhold til artikel 8, og ejerne til disse virksomheder skal udveksle de oplysninger, der kræves til at opfylde direktivets bestemmelser.

Denne fremgangsmåde er berettiget i teknisk henseende, eftersom den er baseret på de oplysninger, myndighederne har modtaget og på disses faglige vurdering af sagen. Med denne fremgangsmåde ophæves "500 meter reglen", der gjaldt i henhold til Rådets direktiv 82/501/EØF; virksomheder, der indebærer risiko for dominovirkninger, skal ledes forsvarligt, selvom de ligger mere end 500 meter fra hinanden. Kommissionen vil opstille harmoniserede kriterier vedrørende dominovirkninger.

Artikel 9

Denne artikel indeholder et af direktivets vigtigste krav, nemlig pligten til at udarbejde sikkerhedsrapporter, tidligere omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF. Der gives klare målsætninger for rapporten, og der lægges vægt på tilknytningen mellem de af ejeren anvendte ledelsessystemer og rapporten selv. Kravet gælder alle virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i mængder, der overskrider de mængder, som er anført i bilag 1, del 1 eller 2, kolonne 3.

Det tekniske indhold af sikkerhedsrapporten er det samme som krævet i henhold til direktiv 82/501/EØF, dog med oplysninger om ledelsessystem og organisation som en vigtig tilføjelse (närmere beskrevet i bilag 2).

Der ansøres til kritisk gennemgang af ledelsessystemet med kravet om at gennemføre intern sikkerhedskontrol og om at gennemgå sikkerhedsrapporten regelmæssigt mindst hvert 5. år. Rapporten kan forelægges på forskellige måder; herved kan der tages hensyn til, at nogle oplysninger kan være fælles for en række virksomheder, der hører under samme ejer, eller at oplysningerne allerede er udformet i henhold til anden lovgivning. Kommissionen vil opstille harmoniserede kriterier for sikkerhedsrapporterne.

Artikel 10

Ifølge denne artikel skal ejerne ajourføre deres ledelsessystemer, navnlig forebyggelsesplanen og sikkerhedsrapporten, hvis der sker betydelige ændringer i virksomheden. Det svarer til kravene i artikel 6 i Rådets direktiv 82/501/EØF, med visse ændringer.

Artikel 11

Denne artikel indeholder kravene til beredskabsplanlægning, der tidligere var omfattet af artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF; de er nu ajourført og adskilt fra kravet om at fremlægge en sikkerhedsrapport. Artiklen indeholder klare målsætninger for planerne og giver i bilag 3 detaljerede anvisninger om indholdet af planerne for intern og ekstern beredskabsplanlægning. Ejeren har ansvaret for at udforme den interne plan, medens den eksterne plan udformes af en myndighed, der udpeges af medlemsstaten. Ejers pligt til at give myndighederne tilstrækkelige oplysninger til, at de kan opstille den eksterne beredskabsplan, svarer til kravene i direktiv 82/501/EØF.

De pågældende parter har pligt til at gennemgå, efterprøve, og gennemføre beredskabsplanerne.

Et vigtigt nyt træk er, at myndigheden, på basis af oplysningerne fra ejeren, har mulighed for at afgøre, at der ikke er behov for en ekstern beredskabsplan. Dette forhindrer i praksis, at der udarbejdes unødige eksterne beredskabsplaner, og sikrer, at medlemsstaternes ressourcer derved kan anvendes til andre formål. En procedure til bekræftelse af afgørelser truffet i henhold til denne artikel via den udvalgsprocedure, der er foreslået i artikel 22, forhindrer, at proceduren anvendes ukonsekvent i Fællesskabet. Kommissionen vil opstille harmoniserede kriterier for dette aspekt.

Artikel 12

Denne artikel indeholder bestemmelser om virksomhedsplacering og fysisk planlægning. Den foreslåede fremgangsmåde er koncentreret om de grundlæggende elementer i en EF-politik for virksomhedsplacering og fysisk planlægning, navnlig om medlemsstaternes pligt til at udarbejde egne planer, om udveksling af oplysninger mellem de pågældende myndigheder og om muligheden for at opstille harmoniserede EF-krav.

Det erkendes i forslaget, at risikoen for større uheld kun er ét af de aspekter, der skal tages i betragtning i forbindelse med kontrol med fysisk planlægning. Det erkendes endvidere, at fysisk planlægning nødvendigvis er langsigtet, navnlig med hensyn til at adskille risikoområder fra boligområder, det offentliges områder og særlig vigtige eller sårbare naturområder. Kommissionen vil om nødvendigt opstille retningslinjer for kriterier vedrørende fysisk planlægning.

Artikel 13

I denne artikel bibeholdes det tidligere krav i artikel 8 i direktiv 82/501/EØF om at give passende oplysninger til personer, der kan berøres i tilfælde af et større uheld.

Kravet om fri adgang til oplysninger, der blev knæsat med Rådets direktiv 90/313/EØF, videreføres imidlertid; sikkerhedsrapporten, udarbejdet i henhold til artikel 9, gøres således til et offentligt tilgængeligt dokument, og offentligheden inddrages i procedurer for og drøftelser om virksomhedsplacering og fysisk planlægning samt om myndighedernes foranstaltninger til kontrol med større uheld.

Kravet om at give nabolandene oplysninger er overført fra direktiv 82/501/EØF og udvidet til også at omfatte udveksling af de kriterier, der ligger til grund for de kompetente myndigheders beslutninger.

Hemmeligholdelse af oplysninger sikres, hvor det er nødvendigt, på grundlag af de samme principper, som er anvendt i Rådets direktiv 90/313/EØF.

Det kræves endvidere, at ejeren udarbejder en opgørelse over alle de farlige stoffer, der er til stede i virksomheden i mængder over den øvre tærskelmængde, og at han tilsender myndigheden en kopi heraf og tillige stiller den til rådighed for offentligheden.

Artikel 14 og 15

I henhold til disse artikler skal større uheld rapporteres. Artikel 14 omhandler ejerens rapportering til myndigheden og artikel 15 myndighedens rapportering til Kommissionen.

En gennemgang af de større uheld, der er rapporteret til Kommissionen gennem de 10 år siden vedtagelsen af Rådets direktiv 82/501/EØF, viser, at svaghederne i det eksisterende system skyldes manglen på harmoniserede kriterier og de lange frister for udarbejdelse af rapporter. Begge disse mangler udbedres i det nye forslag med en ordning for udarbejdelse af kriterier og et tottrinsrapporteringssystem, som sikrer, at der hurtigt er adgang til vigtige oplysninger. Endvidere vil Kommissionen udarbejde en formular til rapportering af de oplysninger, den skal have tilsendt.

Artikel 16, 17 og 18

Disse artikler bevarer og udbygger myndighedernes ansvar og opgaver. En gennemgang af de nuværende krav i Rådets direktiv 82/501/EØF viser, at en af de største harmoniseringsfaktorer i lovgivningen om kontrol med større uheld er myndighedernes praktiske gennemførelse heraf og deres tilsyn med de berørte virksomheder.

De nærmere regler vedrørende tilsynskravene i denne artikel tager sigte på at forbedre forvaltningen af myndighedernes tilsyn og tilvejebringe tilstrækkelige oplysninger og ressourcer til at sikre harmoniseret gennemførelse på praktisk plan. Kommissionen vil om nødvendigt opstille harmoniserede kriterier for tilsynsprogrammerne og procedurerne.

Artikel 19 og 20

Disse artikler vedrører videreformidling af oplysninger om større uheld og navnlig Kommissionens pligt til at sikre adgang til oplysningerne. Kommissionens mest vellykkede foranstaltninger på dette område i de seneste 10 år har været oprettelsen og driften af Fællesskabets dokumentationscenter for industririsici (CDCIR) og skabelsen og driften af rapporteringssystemet for større uheld (MARS). Disse aktiviteter er blevet anvendt som udgangspunkt for forslagene i disse artikler og har vist, hvor stor en rolle informationsudveksling spiller for kontrol med risikoen for større uheld.

De forslag, der udgør grundlaget for artikel 20, ligger tæt op ad formuleringen i Rådets direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger.

Den rolle, Kommissionen spiller for at sikre en harmoniseret gennemførelse af direktivet, understreges af kravet om, at den skal anmode medlemsstaterne om oplysninger og have tilsendt en årlig rapport med de vigtigste oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet.

Artikel 21 og 22

Disse artikler indeholder bestemmelser om tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling og om udvikling af harmoniserede EF-krav.

Artikel 23, 24 og 25

Disse artikler indeholder bestemmelser om direktivets ikrafttræden og det nuværende direktivs (82/501/EØF, som ændret) ophævelse. Datoen for ophævelse og gennemførelse er den samme for at forhindre overlappinger og forvirring, som forskellene mellem de to direktiver vil kunne medføre.

Bilag 1

Med dette bilag angives, hvorledes direktivets artikler skal anvendes, og det omfatter alle relevante virksomheder. Der er ingen sondring mellem oplagring og brug af farlige stoffer; anvendelsen af direktivet er nemlig klart baseret på risikoen for at skabe et større uheld, dvs. den potentielle fare, der er den samme for den samme mængde farlige stoffer, uanset hvor uheldet indtræder.

Sandsynligheden for, at der indtræder et større uheld, dvs. den reelle fare, tages der højde for med de særlige foranstaltninger, der træffes af hver enkelt virksomhed, og håndteres således bedst inden for specifikke indsatsområder, såsom fysisk planlægning eller særlige tekniske krav.

Del 1 i bilaget indeholder en liste med navngivne stoffer, som i de fleste tilfælde er overført fra bilag II og III til direktiv 82/501/EØF med de samme tærskelmængder for anvendelse af artikel 6 og 7 og artikel 9. Antallet af de navngivne stoffer i del 1 er betydeligt mindre end i del 1 i bilag II og III til direktiv 82/501/EØF; en gennemgang af den nuværende situation i Fællesskabet har nemlig vist, at 53% af de stoffer, der er opført i disse lister, ikke anvendes i de pågældende virksomheder (84 stoffer ud af i alt 180 på listen), og de resterende stoffer på listen kan yderligere reduceres ved at optages i de kategorier, der er anført i bilagets del 2. Dette resulterer i en betydelig kortere liste med navngivne stoffer, som er anført fordi tærskelmængderne er meget forskellige fra de kategorier, der er omfattet af del 2.

Del 2 indeholder en række kategorier svarende til dem, der anvendes i del 2 i bilag II til direktiv 82/501/EØF. Hver kategori er forsynet med en særlig betegnelse, og kategorien "miljøfarlig" samt en kategori, der omfatter særlige farer, er tilføjet. Et stof der ikke allerede er omfattet af del 1 er omfattet af en kategori, når det er klassificeret i henhold til et af de rådsdirektiver, der er anført i bilagets note 1. Særlige noter om eksplosive stoffer og de forskellige kategorier for antændelige stoffer giver yderligere tekniske oplysninger om den risiko for større uheld, som de forskellige kategorier indebærer. Her er opstillet en enkel regel for sammenlægning af visse kategorier. Skønt der er tale om en enkel regel, giver den mulighed for at tage højde for situationer, hvor virksomheder ligger inde med et stort antal forskellige farlige stoffer, som tilsammen kan resultere i et større uheld.

Bilag 2

Dette bilag indeholder de punkter, der skal tages i betragtning i sikkerhedsrapporten (artikel 9). Indholdet af del 1, 2, 3 og 4 i bilaget svarer til de krav til sikkerhedsrapporten, der er indeholdt i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF. Del 5 er helt ny og vedrører ledelsessystemer og organisatoriske faktorer. Med tilføjelsen af disse emner i sikkerhedsrapporten understreges den kendsgerning, at 95% af alle større uheld skyldes ledelsesfejl. Ved at behandle dette spørgsmål direkte i sikkerhedsrapporten, som er et centralt punkt i direktivet, understreges forslaget hensigt, nemlig at forebygge og kontrollere større uheld.

Bilag 3

Dette bilag indeholder de punkter, der skal medtages i beredskabsplanerne i henhold til artikel 11. De oplysninger, der skal medtages i de interne og eksterne beredskabsplaner, er anført, og der lægges vægt på tilknytningen mellem virksomhedens ledelse og beredskabstjenesterne. Den eksterne beredskabsplan omfatter ligeledes udveksling af oplysninger om uheld med virkninger på tværs af grænserne.

Bilag 4

Dette bilag angiver, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for offentligheden i henhold til artikel 13, stk. 1. Kravene er de samme som i det nuværende rådsdirektiv 82/501/EØF, bilag VII.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om kontrol med risikoen for
større uheld med farlige stoffer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 91/692/EØF⁽²⁾, omhandler forebyggelse af større uheld, som kan indtræffe i forbindelse med visse industrielle aktiviteter, og begrænsning af følgerne heraf for mennesker og miljø;

sigtet med og principperne for Fællesskabets miljøpolitik, som er fastsat i traktatens artikel 130 R, stk. 1 og 2, og nærmere udformet i Det Europæiske Fællesskabs handlingsprogrammer på miljøområdet⁽³⁾, er navnlig at bevare og beskytte miljøkvaliteten og beskytte menneskets sundhed gennem forebyggende foranstaltninger;

i Rådets resolution om det fjerde handlingsprogram på miljøområdet⁽⁴⁾ understreges behovet for en mere effektiv gennemførelse af direktiv 82/501/EØF, og der opfordres til at ændre direktivet, herunder eventuelt at udvide dets anvendelsesområde og øge udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne;

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 5.8.1982, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20.12.1973, s. 1.

EFT nr. C 139 af 13.6.1977, s. 1.

EFT nr. C 46 af 17.2.1983, s. 1.

EFT nr. C 70 af 18.3.1987, s. 1.

EFT nr. C 138 af 17.5.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 328 af 7.12.1987, s. 3.

i Rådets resolution af 16. oktober 1989⁽⁵⁾ opfordres Kommissionen til at overveje muligheden for at indlemme et krav om kontrol med fysisk planlægning i direktivet, navnlig under hensyntagen til konsekvenserne af Bhopal-ulykken, og muligheden for at nå til gensidig forståelse og harmonisering af medlemsstaternes principper og fremgangsmåder i forbindelse med sikkerhedsrapporter;

direktiv 82/501/EØF er en første etape i harmoniseringsbestræbelserne, og de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at gennemføre direktivet, har resulteret i forskellige beskyttelsesniveauer for mennesker og miljø;

større uheld kan have følger på tværs af landegrænserne, og de økologiske og økonomiske omkostninger ved et uheld bæres ikke blot af den berørte virksomhed, men også af myndighederne i de berørte medlemsstater; der bør derfor træffes foranstaltninger til at sikre hele Fællesskabet et højt beskyttelsesniveau;

det er nødvendigt med en indsats på fællesskabsplan for at ændre og supplere direktiv 82/501/EØF; nærværende harmonisering er begrænset til de foranstaltninger, der kan indføre en mere effektiv ordning for forebyggelse af større uheld med vidtrækkende virkninger og begrænse følgerne heraf ved at forbedre sikkerhedsstyringen, arealanvendelsesplanlægningen, oplysninger til offentligheden og tilsynsordningerne for at sikre et højt beskyttelsesniveau for mennesker og miljø overalt i Fællesskabet;

for at integrere de vigtige ændringer, der er sket i industriens praksis med hensyn til risikostyring og forebyggelse af større uheld, bør direktiv 82/501/EØF erstattes med mere omfattende og strikte bestemmelser, så det sikres, at de, der har kontrol over risikobetonede anlæg, sørger for et højt beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet;

anvendelse af en liste med bestemte virksomheder, hvorved andre lige så risikobetonede virksomheder udelukkes, er en usmidig og teknisk usund løsning, der måtte medføre, at mulige kilder til større uheld falder uden for reglerne; direktivets anvendelsesområde bør ændres for at udvide bestemmelserne til at gælde for alle virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i tilstrækkeligt store mængder til, at der skabes risiko for større uheld;

en analyse af de større uheld, der er indberettet i Fællesskabet, viser, at de fleste skyldes mangelfuld ledelse og/eller organisation; det er derfor påkrævet, at der på fællesskabsplan fastsættes væsentlige krav til ledelsessystemerne, så de er bedre egnede til at styre risikoen for større uheld;

forskelle i bestemmelserne om myndighedernes tilsyn med virksomhederne kan skabe forskellige beskyttelsesniveauer; der må fastsættes væsentlige krav på fællesskabsplan til de kontrolsystemer, medlemsstaterne opretter;

for hver virksomhed, hvor der er farlige stoffer til stede, og hvor et større uheld kan få alvorlige følger for mennesker og miljø, må ejeren træffe alle fornødne foranstaltninger til at forebygge sådanne uheld og begrænse følgerne heraf;

⁽⁵⁾ EFT nr. C 273 af 26.10.1989, s. 1.

for at forbedre ledelsessystemerne og mindske muligheden for menneskelige fejl må ejeren af virksomheder, hvor farlige stoffer er til stede i nærmere angivne mængder, opstille en plan til forebyggelse af større uheld og ledelsessystemer til forbedring af sikkerhedshåndteringen i virksomheden og give myndighederne tilstrækkelige oplysninger til, at de kan identificere virksomheden, de tilstedeværende farlige stoffer og de potentielle farer, således at myndighederne kan forvalte deres ressourcer og opgaver på passende måde;

for at vise at det nødvendige er gjort med hensyn til forebyggelse, beredskab og nødforanstaltninger, skal ejeren af virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i betydelige mængder, forelægge myndighederne en sikkerhedsrapport med nærmere oplysninger om virksomheden, de tilstedeværende farlige stoffer, anlægget eller lageret, risikoen for større uheld og ledelsessystemerne, således at risikoen for større uheld kan mindskes og de nødvendige foranstaltninger til at begrænse konsekvenserne heraf kan træffes;

for at mindske risikoen for dominovirkning i tilfælde, hvor flere virksomheder ligger så tæt sammen, at sandsynligheden for og/eller følgerne af et større uheld vil blive skærpet, må ejerne samarbejde om forebyggelse, beredskab og nødforanstaltninger i tilfælde af større uheld;

for at sikre tilstrækkeligt beredskab i virksomheder, hvor der er farlige stoffer til stede i betydelige mængder, må der opstilles eksterne og interne beredskabsplaner for større uheld og oprettes systemer til at sikre, at planerne afprøves og revideres i nødvendigt omfang og føres ud i livet ved større uheld eller overhængende risiko herfor;

er en beredskabsplan ikke udarbejdet inden for den fastsatte tidsfrist, må de myndigheder, der er ansvarlige for, at der udarbejdes eksterne beredskabsplaner, afholde de omkostninger, ejeren pådrager sig som følge af, at han er ude af stand til at drive sin virksomhed uden en sådan plan;

for at fremme adgangen til oplysninger om miljøet bør offentligheden have adgang til den sikkerhedsrapport, ejeren har udarbejdet, og personer, som kan blive berørt af større uheld, skal have tilstrækkelige oplysninger til, at de kan træffe korrekte forholdsregler i tilfælde af større uheld;

for at sikre befolkningskoncentrationer og særlig betydningsfulde eller sårbare naturområder bedre beskyttelse mod større uheld, må medlemsstaterne i deres arealanvendelsespolitik sørge for passende afstand mellem sådanne områder og risikobetonede anlæg; arealanvendelsespolitikken bør omfatte høringsprocedurer mellem de berørte myndigheder og planlægningsmyndighederne;

for at sikre at der træffes passende foranstaltninger, hvis der indtræffer et større uheld, skal ejeren øjeblikkelig underrette de ansvarlige myndigheder herom og meddele dem tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere følgerne af uheldet;

for at fremme informationsudveksling og forhindre tilsvarende uheld i fremtiden må medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om større uheld, der indtræffer på deres område, så Kommissionen kan analysere farerne ved større uheld og drive et system for videreformidling af oplysninger om større uheld og erfaringerne hermed;

ved oprettelsen af miljøsystemer for forebyggelse, beredskab og nødforanstaltninger i forbindelse med større uheld med farlige stoffer må der sørges for passende medvirken fra arbejdstagerne i de pågældende virksomheder med henblik på øget forebyggelse af arbejdsbetingede risici og bedre beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed;

ingen af kravene i dette direktiv bør indskrænke anvendelsen af fællesskabsbestemmelser vedrørende arbejdsmiljøet for så vidt angår arbejdstagernes sundhed og sikkerhed -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører forebyggelse af større uheld med farlige stoffer og begrænsning af følgerne heraf for mennesker og miljø og tager sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.

Artikel 2

1. Direktivet gælder for alle virksomheder, hvor farlige stoffer er til stede eller måtte opstå som følge af et uheld, i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført i bilag 1, del 1 og 2, kolonne 2, med undtagelse af artikel 9, som kun gælder for virksomheder, hvor farlige stoffer er til stede eller måtte opstå som følge af et uheld i mængder, der er lig med eller større end de mængder, der er opført i bilag 1, del 1 og 2, kolonne 3.
2. Bestemmelserne i dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af fællesskabsbestemmelser om arbejdsmiljøet, herunder navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF⁽⁶⁾ om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

a) VIRKSOMHED:

Hele det område, som er under ejerens kontrol, og hvor der er farlige stoffer til stede i et hvilket som helst anlæg eller lager, samt hele det øvrige område, som er under ejerens kontrol på det pågældende sted, herunder navnlig administrationsbygninger, hjælpeudstyr, rørledninger, lagre, proces- og produktionsudstyr, rangerbanegårde, dokker, anlægsbroer, moler, depoter og lignende strukturer, også flydende.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 183 af 29.6.1989, s. 1.

b) **ANLÆG:**

Udstyr, bygninger, rørledninger, maskineri, værktøj og alle andre anordninger, også faste, i en virksomhed til kemisk, fysisk eller biologisk forarbejdning af et farligt stof.

c) **EJER:**

Enhver fysisk eller juridisk person, der har ansvaret for en virksomhed, som er omfattet af dette direktiv.

d) **FARLIGT STOF:**

Et stof, en blanding eller et præparat, der er opført i bilag 1, del 1, eller som opfylder kriterierne i bilag 1, del 2, og som er til stede som råstof, produkt, biprodukt, reststof eller mellemprodukt, herunder stoffer, der dannes i forbindelse med uheld.

e) **STØRRE UHELD:**

En hændelse, som f.eks. udslip, brand eller eksplosion af større omfang i forbindelse med ukontrollerede forløb under driften af en virksomhed, der straks eller senere medfører alvorlig fare for personer i eller uden for virksomheden og/eller for miljøet, og hvori et eller flere farlige stoffer indgår.

f) **POTENTIEL FARE:**

Den iboende egenskab ved et farligt stof eller en fysisk situation i en virksomhed, som kan forårsage skade.

g) **REEL FARE:**

Sandsynligheden for at en bestemt virkning vil indtræffe i en nærmere bestemt periode eller under nærmere bestemte omstændigheder.

h) **LAGER:**

Tilstedeværelse af en vis mængde farligt stof til opmagasinering, sikker deponering eller oplagring i handelsøjemed.

Artikel 4

Dette direktiv gælder ikke for:

- a) militære anlæg eller oplag
- b) farer som følge af ioniserende stråling
- c) transport uden for virksomheder, der omfattes af dette direktiv, af farlige stoffer ad vej, jernbane, vandveje eller luftvejen

- d) transport af farlige stoffer i rørledninger uden for virksomheder, der omfattes af dette direktiv
- e) udvindingsindustriens aktiviteter i forbindelse med efterforskning efter og udvinding af mineraler i miner og stenbrud og ved borerier; heri indgår også forarbejdning af de udvundne materialer med henblik på salg.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren tager alle nødvendige forholdsregler til at forebygge større uheld og begrænse følgerne heraf for mennesker og miljø.
2. For virksomheder med mere end én ejer, fordi den pågældende virksomhed tilhører flere personer eller kontrolleres af flere personer, sikrer medlemsstaterne, at alle ejerne er solidarisk ansvarlige for direktivets overholdelse, og navnlig at de udarbejder den i artikel 9, stk. 1, omhandlede sikkerhedsrapport.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at påbyde ejerne at udarbejde et dokument, der beskriver deres plan for forebyggelse af større uheld samt dens ledelsessystem og ledelsesprocedurer, jf. dog artikel 5. Dokumentet skal omfatte følgende:
 - a) ejerens generelle målsætninger, fremgangsmåde og specifikke mål med hensyn til kontrol med større uheld
 - b) de principper og kriterier, der ligger til grund for foranstaltninger til at forebygge og gribe ind i forbindelse med større uheld
 - c) identifikation af farerne for større uheld
 - d) de foranstaltninger, der anses for nødvendige til at forebygge større uheld
 - e) de foranstaltninger, der anses for nødvendige til at begrænse følgerne af større uheld for mennesker og miljø
 - f) den organisation og de procedurer, der behøves til at gennemføre og forvalte planen for forebyggelse af større uheld, herunder udpegning af passende kvalificeret og uddannet personale
 - g) program for gennemførelse, effektivitetsvurdering og indførelse af forbedringer
 - h) regelmæssig gennemgang af planen for forebyggelse af større uheld og ledelsessystemet, foretaget af virksomhedens ledelse, med henblik på at efterprøve resultaterne ud fra relevante standarder.

2. Medlemsstaterne påbyder ejeren at sende den i artikel 16 omhandlede ansvarlige myndighed, i det følgende benævnt "den ansvarlige myndighed", en anmeldelse inden for følgende frister:
 - for nye virksomheder: mellem 4 og 8 måneder, inden opførelsen eller driften påbegyndes
 - for bestående virksomheder mellem 8 og 12 måneder efter den i artikel 24, stk. 1, nævnte dato.
3. Den i stk. 2 omhandlede anmeldelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) ejerens navn eller firmanavn samt fuldstændig adresse på den pågældende virksomhed
 - b) ejerens registrerede hovedsæde og den fuldstændige adresse herfor
 - c) navnet på virksomhedens direktør eller ansvarshavende, hvis de er forskellige fra a)
 - d) tilstrækkelige oplysninger til at det pågældende farlige stof eller den pågældende kategori af farlige stoffer kan identificeres
 - e) det eller de farlige stoffers mængde og fysiske form
 - f) anlæggets eller lagerets aktivitet eller påtænkte aktivitet.
4. Den i stk. 2 omhandlede anmeldelse kræves ikke for bestående virksomheder, for hvilke ejeren allerede har tilsendt den ansvarlige myndighed alle de i stk. 3 omhandlede oplysninger i henhold til bestemmelser i den nationale lovgivning, der var gældende på datoen for dette direktivs ikrafttræden .
5. Sker der væsentlige ændringer i maksimumsmængden af det tilstedeværende farlige stof eller i dets fysiske form, som angivet af ejeren i den i medfør af stk. 2 foretagne anmeldelse, herunder ligeledes permanent lukning, underretter ejeren straks den ansvarlige myndighed herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne sikrer, at alle ejere, navnlig med henblik på det i artikel 18 omhandlede tilsyn, når som helst er forpligtet til over for den ansvarlige myndighed at kunne godtgøre, at de har truffet alle de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sikrer, at den ansvarlige myndighed, ud fra de oplysninger den har modtaget fra ejerne i overensstemmelse med dette direktiv, navnlig om de tilstedeværende farlige stoffers placering, nærhed og samlede mængde, identificerer de grupper af virksomheder, hvor sandsynligheden for og/eller følgerne af større uheld kan øges.

Med henblik på denne artikel identificerer den ansvarlige myndighed, de grupper af virksomheder, hvor den samlede mængde stoffer er lig med eller større end de mængder, der er anført i bilag 1, del 1 og 2, kolonne 3.

2. Er der i en gruppe virksomheder påpeget øget sandsynlighed for og/eller alvorligere følger af større uheld i henhold til artikel 8, stk. 1, sikrer medlemsstaterne:
 - a) at bestemmelserne i artikel 9 udvides til at omfatte alle virksomhederne i den pågældende gruppe
 - b) at ejerne af alle virksomhederne i gruppen er forpligtet til at udveksle de oplysninger, de behøver for at tage hensyn til risikoen for større uheld generelt
 - i deres plan for forebyggelse af større uheld
 - i deres ledelsessystemer
 - i sikkerhedsrapporten
 - c) at ejerne af alle virksomhederne i gruppen er forpligtet til at samarbejde om udarbejdelse af beredskabsplaner og oplysning af offentligheden.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de kriterier, de anvender til fastsættelse af, under hvilke betingelser bestemmelserne i artikel 9 skal gælde for alle virksomhederne i en gruppe. Kommissionen fastsætter om nødvendigt harmoniserede kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 9

1. Uden at dette berører artikel 5, 6 og 7, kræver medlemsstaterne, at ejeren af en virksomhed omfattet af denne artikel er forpligtet til at udarbejde en sikkerhedsrapport med henblik på at:
 - a) godtgøre, at planen for forebyggelse af større uheld og ledelsessystemerne og -procedurerne som anført i artikel 6, stk. 1, er opstillet og gennemføres
 - b) påvise, at sikkerheden og pålideligheden ved anlægget, lageret eller virksomheden med hensyn til udformning, konstruktion og eventuel lukning er tilstrækkelig
 - c) påvise, at vilkårene for anlæggets eller lagerets drift og vedligeholdelse er sikre

- d) give detaljerede oplysninger om virksomhedens driftsmæssige behov og begrænsninger med hensyn til tekniske, organisatoriske og ledelsesmæssige foranstaltninger til forebyggelse af større uheld
- e) ved regelmæssig gennemgang sørge for, at sikkerhedsniveauet videreføres
- f) sørge for beredskab og nødforanstaltninger i tilfælde af større uheld
- g) give de pågældende myndigheder tilstrækkelige oplysninger til, at de kan træffe afgørelser om placering og arealanvendelse for nye virksomheder og udviklinger omkring bestående virksomheder.

Sikkerhedsrapporten, der er en integrerende del af virksomhedens sikkerhedshåndteringssystemer, skal omfatte de data og oplysninger, der er anført i bilag 2.

Intern sikkerhedskontrol foretages som en integrerende del af virksomhedens ledelsessystem. Resultaterne heraf forelægges de ansvarlige myndigheder i forbindelse med tilsyn foretaget i henhold til artikel 18.

2. Den rapport, der forelægges myndigheden, skal indeholde en klar beskrivelse af det pågældende anlæg eller lager og opfylde de mål, der er anført i denne artikel. Sikkerhedsrapporter eller dele heraf eller andre tilsvarende rapporter udarbejdet i henhold til anden lovgivning kan med henblik på denne artikel, og på betingelse af at alle kravene i denne artikel opfyldes, kombineres og samles til én enkelt rapport, hvis der hermed undgås unødigt gentagelse af oplysninger og gentagelse af arbejde fra ejerens eller myndighedens side.
3. Sikkerhedsrapporten eller oplysninger om indholdet, konklusioner og eventuelle ændringer som følge af den i stk. 5 omhandlede gennemgang sendes til den ansvarlige myndighed inden for følgende frister:
 - for nye virksomheder: mellem 4 og 8 måneder inden opførelsen eller driften påbegyndes
 - for bestående virksomheder: 2 år efter den i artikel 24, stk. 1, nævnte dato
 - øjeblikkeligt efter regelmæssig gennemgang i henhold til stk. 5.
4. Inden ejeren påbegynder opførelse eller drift eller, for de i stk. 3, andet og tredje led, omhandlede tilfælde, senest et år efter indgivelsen af sikkerhedsrapporten, skal den ansvarlige myndighed
 - skriftligt meddele ejeren, at rapporten er godkendt
 - anmode om yderligere oplysninger, der skal foreligge senest 3 måneder efter

- forbyde idriftsætning eller fortsat drift af den pågældende virksomhed i overensstemmelse med de i artikel 17 fastsatte beføjelser og procedurer.

Hvis myndigheden anmoder om supplerende oplysninger, skal den meddele ejeren sine konklusioner vedrørende rapporten senest 6 måneder efter at have modtaget de krævede oplysninger.

5. Sikkerhedsrapporten gennemgås regelmæssigt og ajourføres om nødvendigt således:
 - mindst hvert femte år
 - på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den ansvarlige myndighed udtrykkeligt anmoder derom
 - på et hvilket som helst andet tidspunkt, hvis ny teknisk viden om sikkerhed og om risikovurdering gør dette formålstjenligt.
6. Hvis det godtgøres til den ansvarlige myndigheds tilfredshed, at nogle af de i virksomheden tilstedeværende stoffer eller dele af virksomheden selv ikke kan medføre risiko for større uheld, kan medlemsstaten begrænse kravet om oplysninger i sikkerhedsrapporten til kun at omfatte de spørgsmål, som er relevante for forebyggelse af den resterende risiko for større uheld og begrænsning af følgerne heraf for mennesker og miljø.
7. Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed offentliggør de kriterier, den agter at bruge som grundlag for at afgøre, at et stof eller en virksomhed ikke kan medføre risiko for større uheld som omhandlet i stk. 6, og tilsender Kommissionen en genpart af de nævnte kriterier. Kommissionen fastsætter om nødvendigt harmoniserede kriterier efter proceduren i artikel 22.
8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kriterier de anvender for:
 - metoder og procedurer for risikoanalyse og -vurdering
 - sikkerhedsforvaltningssystemer, herunder metoder og procedurer vedrørende sikkerhedskontrol
 - de tekniske uheldsforebyggende anordningers og systemers pålidelighed.

Kommissionen fastsætter om nødvendigt harmoniserede kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10

Ændres et anlæg, et lager eller en virksomhed på en måde, der kan have væsentlig indflydelse på risikoen for større uheld, sikrer medlemsstaterne passende foranstaltninger til, at ejeren

- gennemgår og om nødvendigt reviderer planen for forebyggelse af større uheld og ledelsessystemerne og -procedurerne som omhandlet i artikel 6, stk. 1
- gennemgår og om nødvendigt reviderer sikkerhedsrapporten og underretter den ansvarlige myndighed om de nærmere enkeltheder i den pågældende revision, inden ændringen foretages.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for alle virksomheder under artikel 9 træffes følgende foranstaltninger:

a) ejeren udarbejder en intern beredskabsplan for foranstaltninger inden for virksomheden:

- inden driften påbegyndes for nye virksomheder
- 1 år efter den i artikel 24, stk. 1, anførte dato for bestående virksomheder, der ikke tidligere var omfattet af direktiv 82/501/EØF
- inden den i artikel 24, stk. 1, anførte dato for andre virksomheder

b) ejeren giver den af medlemsstaten udpegede myndighed tilstrækkelige oplysninger til, at der kan opstilles eksterne beredskabsplaner:

- 4-8 måneder før opførelse eller drift påbegyndes for nye virksomheder
- 2 år efter den i artikel 24, stk. 1, anførte dato for bestående virksomheder, der ikke tidligere var omfattet af direktiv 82/501/EØF
- inden den i artikel 24, stk. 1, anførte dato for andre virksomheder

c) de i dette øjemed af medlemsstaten udpegede myndigheder opstiller en ekstern beredskabsplan for nødforanstaltninger uden for virksomheden:

- inden driften påbegyndes for nye virksomheder
- ikke over 6 måneder efter modtagelse af de oplysninger, den ansvarlige myndighed skønner nødvendige i henhold til denne artikel, for virksomheder, der ikke tidligere var omfattet af direktiv 82/501/EØF
- inden den i artikel 24, stk. 1, anførte dato for andre virksomheder.

2. Beredskabsplaner skal opstilles med det formål at

- begrænse og kontrollere uheld for at mindske virkningerne heraf og begrænse skaderne for mennesker og miljø
- gennemføre nødforanstaltninger for at beskytte mennesker og miljø mod virkningerne af større uheld
- give offentligheden og andre berørte instanser og myndigheder i området de nødvendige oplysninger

- sørge for genopretning og rensning af miljøet efter et større uheld.

Beredskabsplanerne skal indeholde de i bilag 3 anførte oplysninger.

3. Medlemsstaterne påser, at muligheden for at medvirke i forberedelsen af beredskabsplaner, der opstilles i henhold til dette direktiv, står åben for:

- personalet i virksomheden, for så vidt angår interne og eksterne beredskabsplaner
- den del af befolkningen, der måtte berøres af et større uheld, for så vidt angår eksterne beredskabsplaner

uden at de ansvarlige myndigheders forpligtelser dog derved anfægtes.

4. Medlemsstaterne sikrer, at henholdsvis ejerne og de udpegede myndigheder mindst hvert tredje år gennemgår, afprøver og om nødvendigt reviderer og ajourfører interne og eksterne beredskabsplaner. Ved gennemgangen af planerne skal der tages hensyn til ændringer i de pågældende virksomheder, i de pågældende beredskabstjenester, ny teknisk viden og viden om nødforanstaltninger i forbindelse med større uheld.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den udpegede person eller myndighed straks iværksætter beredskabsplaner,

- når der indtræder et større uheld, eller
- når der indtræder en ukontrolleret hændelse, som på grund af sin art med rimelighed kan forventes at ville føre til et større uheld.

6. Hvis det i en sikkerhedsrapport, der forelægges til den ansvarlige myndigheds tilfredshed, kan godtgøres, at virksomheden ikke indebærer risiko for større uheld ud over virksomhedsområdet, gøres kravene om forelæggelse af en ekstern beredskabsplan i henhold til stk. 1, ikke gældende.

7. Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed offentliggør de kriterier, den agter at anvende, når den skal afgøre, at en virksomhed ikke kan indebære risiko for større uheld ud over virksomhedsområdet, jf. stk. 6, og tilsender Kommissionen en genpart af de nævnte kriterier. Kommissionen fastsætter om nødvendigt harmoniserede kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sørger for, at forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne heraf optræder blandt målsætningerne for deres arealanvendelsespolitik. De skal opnå dette gennem kontrol med:

- a) placering af nye virksomheder
- b) ændringer i bestående virksomheder som omhandlet i artikel 10

- c) nyudvikling omkring bestående virksomheder, når opførelse og nyudvikling måtte øge risikoen for større uheld eller forværre følgerne heraf.

Medlemsstaterne sørger for, at deres arealanvendelsespolitik og procedurerne til dens gennemførelse tager hensyn til behovet på lang sigt for at adskille virksomheder omfattet af dette direktiv fra boligområder, større offentlige områder og særlig vigtige eller sårbare naturområder og behovet for at lette beredskabsplanlægning med sigte på større uheld.

2. Medlemsstaterne sørger for, at alle myndigheder og planlægningsinstanser med ansvar for afgørelser om placering og arealanvendelse indfører passende høringsprocedurer for at fremme gennemførelsen af de planer, der er opstillet i overensstemmelse med stk. 1. Procedurerne skal sikre, at der under beslutningsprocessen, enten baseret på konkrete tilfælde eller på generelle kriterier, kan indhentes teknisk rådgivning om den risiko, der er forbundet med en given virksomhed.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kriterier de anvender for placering og arealanvendelse med henblik på stk. 1. Kommissionen fastsætter om nødvendigt retningslinjer vedrørende sådanne kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sørger for, at personer, der måtte blive berørt af et større uheld i en virksomhed som omhandlet i artikel 9, rutinemæssigt får oplysning om sikkerhedsforanstaltninger og om, hvordan de skal forholde sig i tilfælde af uheld. Oplysningerne skal gennemgås hvert andet år og om nødvendigt gentages og ajourføres, i det mindste hvis der foretages ændringer som omhandlet i artikel 10. Oplysningerne skal til stadighed være offentligt tilgængelige. Offentligheden skal under alle omstændigheder have oplysningerne gentaget mindst hvert fjerde år.

Oplysningerne skal mindst indeholde de i bilag 4 anførte punkter.

2. De pågældende medlemsstater giver samtidig de andre medlemsstater, der måtte blive berørt af et større uheld på en virksomhed som omhandlet i artikel 9, tilstrækkelige oplysninger til, at de om nødvendigt kan udarbejde beredskabsplaner, og de samme oplysninger, som er udarbejdet på nationalt plan. Disse oplysninger skal gentages og ajourføres med samme hyppighed som anført i stk. 1.
3. Hvis en medlemsstat har afgjort, at en virksomhed beliggende tæt på grænsen til en anden medlemsstat ikke indebærer risiko for større uheld ud over sit virksomhedsområde, jf. artikel 11, stk. 6, og at dette forhold ikke indebærer, at der skal udarbejdes en ekstern beredskabsplan som omhandlet i artikel 11, stk. 1, underretter den anden medlemsstat herom.

4. Medlemsstaterne sørger for, at sikkerhedsrapporten gøres tilgængelig for offentligheden. Ejeren kan anmode den ansvarlige myndighed om ikke at afsløre bestemte dele af rapporten for offentligheden af grunde, der vedrører industrielle, kommercielle eller personlige forhold, den offentlige sikkerhed eller det nationale forsvar. I sådanne tilfælde skal ejeren efter aftale med den ansvarlige myndighed forelægge denne en ændret rapport, hvori disse forhold ikke omtales, og stille den til rådighed for offentligheden.
5. Medlemsstaterne sørger for, at offentligheden kan deltage i relevante procedurer og drøftelser vedrørende:
 - planlægning af nye virksomheder som omhandlet i artikel 9, ændringer i bestående virksomheder som omhandlet i artikel 10, hvis sådanne ændringer er underkastet de i dette direktiv fastsatte krav om fysisk planlægning, samt nyudvikling omkring bestående virksomheder
 - den ansvarlige myndigheds planer og kriterier for kontrol med risikoen for større uheld samt udviklingsplaner og -procedurer for virksomhedsplacering og arealanvendelse, opstillet i henhold til dette direktiv.
6. For virksomheder, der omfattes af artikel 9, sørger medlemsstaterne for, at ejeren forelægger den ansvarlige myndighed en opgørelse over alle stoffer, der er til stede i mængder lig med eller større end de i bilag 1, del 1 og 2, kolonne 3, anførte mængder, med angivelse af følgende oplysninger:
 - tilstrækkelige oplysninger til, at det farlige stof eller kategorien af farlige stoffer kan identificeres
 - angivelse af den samlede tilstedeværende mængde
 - angivelse af, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger.

Denne opgørelse ajourføres årligt og stilles til rådighed for offentligheden på virksomhedens område.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til, at ejeren hurtigst muligt efter et rapporteringspligtigt større uheld og på den mest hensigtsmæssige måde skal
 - a) underrette den ansvarlige myndighed
 - b) give den følgende oplysninger, så snart de foreligger:
 - omstændighederne ved uheldet
 - de involverede farlige stoffer

- de oplysninger, der kan bruges til at vurdere uheldets følger for mennesker og miljø
 - de nødforanstaltninger, der er truffet
- c) oplyse myndighederne om, hvilke foranstaltninger der påtænkes
- til at afbøde virkningerne af uheldet på mellemlang og lang sigt
 - til at undgå en gentagelse af et sådant uheld
- d) ajourføre de afgivne oplysninger, hvis yderligere undersøgelser afslører andre forhold, som ændrer de pågældende oplysninger eller de konklusioner, der er draget på grundlag af dem.
2. Medlemsstaterne pålægger den ansvarlige myndighed:
- a) at sikre, at de nødforanstaltninger og de forholdsregler på kort og lang sigt, der måtte vise sig nødvendige, bliver truffet
 - b) at den gennem tilsyn, undersøgelser og på anden hensigtsmæssig måde, indhenter de oplysninger, der kræves til en fuldstændig analyse af de tekniske, organisatoriske og ledelsesmæssige aspekter af det pågældende større uheld
 - c) at den skridter ind for at sikre, at ejeren træffer alle nødvendige udbedrende foranstaltninger, og
 - d) at den fremsætter henstillinger vedrørende fremtidige forebyggende foranstaltninger.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kriterier de anvender for rapportering af større uheld efter artikel 14 og 15. Kommissionen fastlægger om nødvendigt retningslinjer for sådanne kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 15

1. Med henblik på at forebygge og begrænse følgerne af større uheld underretter medlemsstaterne hurtigst muligt Kommissionen om større uheld, som er indtruffet på deres område, og giver den følgende oplysninger:
- a) medlemsstatens navn samt navn og adresse på den rapporterende myndighed
 - b) dato, tidspunkt og sted for uheldet, herunder ejerens fulde navn og den pågældende virksomheds adresse
 - c) kort beskrivelse af omstændighederne ved uheldet, herunder de involverede farlige stoffer og de øjeblikkelige følger for mennesker og miljø

- d) kort beskrivelse af de truffe nødforanstaltninger og de øjeblikkelige forholdsregler, der er truffet for at undgå en gentagelse af uheldet.
2. Så snart de i artikel 14 omhandlede oplysninger er indhentet, meddeler medlemsstaterne Kommissionen resultaterne af deres analyse og deres henstillinger i en formular, der udarbejdes og ajourføres løbende af Kommissionen efter proceduren i artikel 22.
- Medlemsstaternes må kun udsætte meddelelsen af disse oplysninger i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af retssager, hvor meddelelsen af dem kan have indflydelse på retssagens forløb.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på instanser, som sidder inde med relevante oplysninger om større uheld, og som kan rådgive de myndigheder i andre medlemsstater, der skal gribe ind i tilfælde af større uheld.

Artikel 16

Medlemsstaterne opretter eller udpeger den eller de myndigheder, som skal planlægge, tilrettelægge, godkende og føre opsyn med aktiviteterne i de virksomheder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne forbyder drift eller idriftsætning af virksomheder, anlæg eller lagerfaciliteter eller dele heraf, hvis fortsat drift heraf vil indebære umiddelbar risiko for et større uheld.

Medlemsstaterne kan forbyde drift eller idriftsætning af virksomheder, anlæg eller lagerfaciliteter eller dele heraf, hvis

- ejeren ikke inden for den påbudte frist har indgivet anmeldelse, rapporter eller andre oplysninger som krævet i direktivet
- der ikke inden for den påbudte frist er udarbejdet en ekstern beredskabsplan.

Hvis den ansvarlige myndighed forbyder drift eller idriftsætning af virksomheder, anlæg eller lagerfaciliteter eller dele heraf, fordi der inden for den påbudte frist ikke var udarbejdet en ekstern beredskabsplan, sikrer medlemsstaten i henhold til sin lovgivning, at ejeren er berettiget til at anmode om kompensation for eventuelle omkostninger som følge af forbuddet fra de myndigheder, der har ansvaret for udarbejdelsen af sådanne planer.

2. Medlemsstaterne sørger for, at ejerne kan indanke forbud påbudt af myndigheden efter stk. 1 for en relevant instans, fastsat i henhold til national lovgivning og retspraksis. En sådan anke kan føre til, at forbuddet ophæves, ændres eller bekræftes. Under anken forbliver myndighedens påbud om forbud i kraft.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige myndigheder indfører en tilsynsordning eller andre kontrolforanstaltninger, som er relevante for den pågældende virksomhedstype. Disse tilsyn eller kontrolforanstaltninger, som gennemføres uafhængigt af myndighedernes sikkerhedsrapporter eller af andre rapporter, skal gøre det muligt at udføre en planmæssig og systematisk undersøgelse af de ordninger af teknisk, organisatorisk og ledelsesmæssig art, der findes i virksomheden, navnlig med henblik på at sikre:
 - at ejeren kan godtgøre, at han har truffet passende foranstaltninger til at forebygge større uheld under hensyntagen til virksomhedens forskellige aktiviteter
 - at ejeren kan godtgøre, at han har sørget for passende midler til at begrænse følgerne af større uheld i og uden for virksomhedsområdet
 - at de data og oplysninger, der er indeholdt i sikkerhedsrapporten eller andre indgivne rapporter, afspejler forholdene på virksomheden nøjagtigt
 - at de i artikel 13, stk. 1, omhandlede oplysninger er gjort tilgængelige for offentligheden.
2. Den i stk. 1 omhandlede tilsynsordning skal mindst omfatte følgende:
 - a) den skal ledes af en passende kvalificeret og uddannet person ansat af den ansvarlige myndighed
 - b) tilsynene skal gennemføres af passende kvalificerede og uddannede personer
 - c) alle virksomheder skal være underkastet et systematisk tilsynsprogram. Medmindre den ansvarlige myndighed ud fra en systematisk vurdering af risikoen for større uheld i den pågældende virksomhed har opstillet et tilsynsprogram med længere frister mellem tilsynene, foretager den mindst ét tilsyn på stedet hver tolvte måned i alle virksomheder, der henhører under artikel 9
 - d) efter hvert tilsyn udarbejder den tilsynsførende en rapport, omfattende konklusioner og opfølgende foranstaltninger, som forelægges den af den ansvarlige myndighed udpegede leder
 - e) hvert tilsyn fra myndighedernes side følges op i samarbejde med virksomhedens ledelse senest tre måneder efter tilsynet.
3. Den ansvarlige myndighed kan påbyde ejeren at tilvejebringe yderligere oplysninger, så den fuldt ud kan vurdere risikoen for større uheld, bedømme omfanget af mulig øget sandsynlighed for og/eller alvorligere følger af større uheld, udarbejde en ekstern beredskabsplan og tilvejebringe oplysninger om virksomhedsplacering og arealanvendelse samt tage hensyn til stoffer, som kræver særlig opmærksomhed på grund af deres fysiske form, særlige betingelser eller placering.

4. Myndighederne sørger for, at tilstrækkelige og passende ressourcer, herunder finansielle, tekniske og menneskelige ressourcer, stilles til rådighed for den ansvarlige myndighed, den myndighed, der er udpeget til at udarbejde de eksterne beredskabsplaner, og eventuelle andre myndigheder, som medlemsstaten har udpeget til at opfylde målsætningerne med og gennemføre foranstaltninger i henhold til dette direktiv.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kriterier de anvender ved udarbejdelse og forvaltning af tilsynsprogrammer og -procedurer. Kommissionen fastlægger om nødvendigt harmoniserede kriterier efter proceduren i artikel 22.

Artikel 19

1. Kommissionen opretter et register og et informationssystem, som den stiller til rådighed for medlemsstaterne, og som navnlig indeholder oplysninger om større uheld, der er indtruffet på medlemsstaternes område, med henblik på:
 - a) hurtigt at formidle oplysninger indgået fra medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 1, til alle de ansvarlige myndigheder
 - b) at meddele de ansvarlige myndigheder analyser af årsagerne til større uheld samt de indhøstede erfaringer
 - c) at underrette de ansvarlige myndigheder om, hvilke forebyggende foranstaltninger der er truffet
 - d) at oplyse, hvilke organisationer der kan rådgive eller give relevante oplysninger om større uhelds opståen og om forebyggelse og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.

Registret og informationssystemet skal mindst indeholde:

- a) de oplysninger, medlemsstaterne har forelagt i henhold til artikel 15, stk. 1
 - b) en analyse af årsagerne til uheldene
 - c) de erfaringer, der er høstet af uheldene
 - d) forebyggende foranstaltninger til at undgå gentagelser.
2. Ministerierne i medlemsstaterne, virksomheds- eller handelssammenslutninger, fagforeninger, ikke-statslige organisationer, der er virksomme på miljøområdet, og andre internationale organisationer og forskningsinstanser på området skal have adgang til registret og informationssystemet.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en årlig rapport med antallet og typer af virksomheder, der er omfattet af artikel 6 og 9, antallet af modtagne sikkerhedsrapporter, antallet af interne og eksterne beredskabsplaner samt antallet af gennemførte tilsyn. Kommissionen offentliggør hvert år et resumé af disse oplysninger.

Artikel 20

1. De oplysninger, myndighederne og Kommissionen modtager i henhold til dette direktiv, er kun fortrolige for så vidt som de berører:
- fortrolige drøftelser i myndighederne og i Kommissionen
 - internationale forbindelser og det nationale forsvar
 - den offentlige sikkerhed og andre sikkerhedsaspekter
 - sager, der verserer eller har verseret for retten, eller sager, der er eller har været genstand for efterforskning (herunder disciplinærsager), eller som er genstand for indledende undersøgelser
 - forsknings- og fabrikshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret
 - personlige data og/eller registre
 - materiale forelagt af tredjemand, uden at denne er retligt forpligtet hertil.
2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan indgå aftaler med tredjelande om udveksling af oplysninger, som den råder over på internt plan, dog ikke oplysninger, der er fremkommet gennem de ved dette direktiv indførte fællesskabsprocedurer for udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Proceduren i artikel 22 anvendes til tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling og til opstilling af de i artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 8, artikel 11, stk. 7, artikel 14, stk. 3, og artikel 18, stk. 5, omhandlede harmoniserede fællesskabskriterier, de i artikel 12, stk. 3, omhandlede retningslinjer og den i artikel 15, stk. 2, omhandlede rapporteringsformular.

Artikel 22

Når der henvises til denne artikel, anvendes følgende procedure:

Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 23

Direktiv 82/501/EØF ophæves pr. 1. januar 1996.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG 1: DIREKTIVETS ANVENDELSE

Dette bilag vedrører tilstedeværelsen af farlige stoffer i virksomheder defineret i dette direktiv og angiver, hvorledes direktivets artikler skal anvendes.

Med tilstedeværende farlige stoffer forstås i dette direktiv også farlige stoffer, som kan være til stede i mængder over den fastsatte tærskelmængde, navnlig farlige stoffer, som kan komme til stede som følge af et uheld.

Blandinger og præparater behandles på samme måde som rene stoffer, forudsat at de overholder de koncentrationsgrænser, der er fastsat i overensstemmelse med deres egenskaber i det relevante direktiv eller den seneste tilpasning heraf til den tekniske udvikling som anført i note 1, medmindre den procentvise sammensætning eller anden form for beskrivelse specifikt er anført.

De nedenfor anførte tærskelmængder er tærskelmængderne pr. virksomhed.

De mængder, der skal lægges til grund for anvendelsen af artiklerne, er de maksimumsmængder, som er eller kan være til stede på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige stoffer, der kun er til stede i en virksomhed i isolerede mængder svarende til højst 2% af den anførte tærskelmængde, tages ikke i betragtning ved beregning af den samlede tilstedeværende mængde. Med isoleret mængde menes en mængde farligt stof, der i sig selv ikke kan forårsage et større uheld, og som er placeret på en sådan måde i den givne virksomhed, at den ikke kan fremkalde et større uheld andetsteds på virksomhedsområdet.

De i note 4 anførte regler om sammenlægning af farlige stoffer eller kategorier af farlige stoffer anvendes, hvor det er relevant.

DEL 1: Navngivne stoffer

Hvis et stof eller en gruppe stoffer opført i del 1 også falder ind under en kategori i del 2, skal de i del 1 anførte tærskelmængder anvendes.

KOLONNE 1	KOLONNE 2	KOLONNE 3
Farligt stof	Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 9
Ammoniumnitrat ⁽¹⁾	350	2500
Ammoniumnitrat ⁽²⁾	1250	5000
Arsenpentaoxid, Arsen (V) syre og/eller salte heraf	0,5	0,5
Arsentrioxid, Arsen (III) syre og/eller salte heraf	0,1	0,1
Brom	20	100
Chlor	10	25
Dinikkeltrioxid	1	1
Dioxiner (undtagen TCDD)	0,1	0,1
Ethylenimin	10	50
Fluor	10	25
Formaldehyd (≥ 90%)	5	50